

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Einleitung in die Bücher des Neuen Testaments

Hug, Johann Leonhard

Basel, 1797

VD18 13362852

§. 32.

urn:nbn:de:gbv:45:1-9083

steller, der mit dieser unterscheidenden Sprachfertigkeit und mit so vielem Vorrathe zur Mannigfaltigkeit und einem griechischem Genius ausgerüstet zu einem hebräischen Originalen hintrat, konnte nie Wort für Wort in so einer Uebersetzung mit den übrigen einstimmen, die keine griechische Litteratur und keine wissenschaftliche Ausbildung wie er hatten. Aus der Verschiedenheit der Sprachkenntnisse, der übrigen Bildung und des Genie's läßt sich eine wörtliche Uebereinstimmung auf die Voraussetzung eines gemeinsamen Originalen nicht erklären; es führt uns demnach die Natur der Sache auf die andere Möglichkeit, aus der diese Erscheinung begreiflich wird, nämlich, daß er in solchen Fällen gewisse Stücke seiner Vorgänger, wie sie griechisch vor ihm lagen, an der ihnen zukommenden Stelle geradezu eingeschaltet hat.

S. 32.

Diese Einstimmung mit Matthäus trifft aber nur in den Erzählungen ein, welche Markus übergangen hat; sonst schließt sich Lukas näher an diesen, als an jenen an. Wie wir oben die Speisung der Viertausende angeführt haben, so sey uns hier die Speisung der Fünftausende ein Beispiel.

Matth. XIV. 15. Mark. VI. 36. Luk. IX. 12.

απολυσον τους οχ-	απολυσον αυτους	απολυσον τον οχλον
λυσ		
ινα απελθοντες	ινα απελθοντες	ινα πορευθοντες
εις τας	εις τας	εις τας

	κυκλω	κυκλω
	αγρως	κωμας
κωμας	και κωμας	και τρις αγρως
αγορασωσιν εαυ-	αγορασωσιν εαυ-	καταλυσωσι και
τοις	τοις	ευρωσι
βρωματα.	αρτους	επιτιτισμον
	τιγαρ φαγωσιν ουκ	οτι εν ερημω τοπω
	εχασι.	εσμεν.
ο δε Ιησους ειπεν αυ-	α δε αποκριθεις ει-	ειπε δε προς αυτους
τοις	πεν αυτοις	
ε χρειαν εχασιν		
απελθειν		
δοτε αυτοις υμεις	δοτε αυτοις υμεις	δοτε αυτοις ημεις
φαγειν.	φαγειν.	φαγειν
λαβων τρις πεντε	λαβων τους πεντε	λαβων τρις πεντε
αρτους	αρτους	αρτους
και δυο ιχθυας	και τρις δυο ιχθυας	και τους δυο ιχθυας
αναβλειψας εις τον	αναβλειψας εις τον	αναβλειψας εις τον
ερανον	ερανον	ερανον.
ευλογησε	ευλογησε	ευλογησεν αυτους
κλασας	και κατεκλασε	και κατεκλασε
	τους αρτους	
εδωκε	εδιδω	εδιδω
τοις μαθηταις	τοις μαθηταις	τοις μαθηταις
τρις αρτους		
οι δε μαθηται τοις	ινα παραδωσιν αυ-	παρατιθεναι τω
οχλοις	τοις	οχλω

Μαθ. XXVI. 18. Μαρτ. XIV. 13. Λουκ. XXII. 10.

υπαγετε εις την πε- λιν προς τον δεινα	απαντησει υμιν αν- θρωπος κεραμιον υδατος βασαζων ακολυθησατε αυτω και οπου εαν εισελ- θη	συναντησει υμιν αν- θρωπος κεραμιον υδατος βασαζων ακολυθησατε αυτω εις την οικιαν ου εισ- πορευεται
και ειπατε αυτω	ειπατε τω οικοδεσ- ποτη	και ερειτε τω οικο- δεσποτη της οικιας
ο διδασκαλος λεγει οτι ο διδασκαλος λεγει σοι ο διδασ- καλος λεγει	ο καιρος μω εγγυς που εσι το κατα- λυμα προς σε ποιω το οπου το πασχα	που εσι το κατα- λυμα οπου το πασχα
μετα των μαθητων μω.	μετα των μαθητων μω φαγω	μετα των μαθητων μω φαγω
και εποιησαν οι και αυτοσυμινδειξει μαθηται μαθηται	και αυτοσυμινδειξει μαθηται	και αυτοσυμινδειξει μαθηται
ωσ συνεταξεν αυτοις Ιησωσ	αναγειον μεγα εσ- τωμενον και ητοιμασαν ετοιμον	αναγειον μεγα εσ- τωμενον και ητοιμασαν ετοιμον
το πασχα.	εκει ετοιμασατε ημιν.	εκει ετοιμασατε. ημιν.

Lut. XVIII. 18.

Mark. X. 17.

επηρωτησε αυτον . . .	επηρωτα αυτον
διδασκαλε αγαθε τι ποιησας	διδασκαλε αγαθε τι ποιησω
ζωην αιωνιον κληρονομησω ;	ινα ζωην αιωνιον κληρονομη-
	σω ;
ειπε δε αυτω ο Ιησους ,	ο δε Ιησους ειπεν αυτω ,
τι με λεγεις αγαθον	τι με λεγεις αγαθον
εδεις αγαθος ει μη εις ο θεος .	εδεις αγαθος ει μη εις ο θεος ,
τας εντολας οιδας ;	τας εντολας οιδας ;
μη μοιχευσης , μη φονευσης ,	μη μοιχευσης , μη φονευσης ,
μη κλειψης , μη ψευδομαρ-	μη κλειψης , μη ψευδομαρ-
τυρησης ,	τυρησης ,
	μη αποσερησης ,
τιμα τον πατερα σου και την	τιμα τον πατερα σου και την
μητερα σου .	μητερα .
ο δε ειπε ,	ο δε αποκριθεις ειπεν αυτω
	διδασκαλε ,
ταυτα παντα εφυλαξαμην	ταυτα παντα εφυλαξαμην
εκ νεοτητος μου .	εκ νεοτητος μου .
ακχσας δε ο Ιησους	ο δε Ιησους εμβλεψας αυτω ,
ειπεν αυτω	ηγαπησεν αυτον , και
	ειπεν αυτω
ετι εν σοι λειπει ,	εν σοι υστερει ,
παντα οσα εχεις πωλησον ,	υπαγε , οσα εχεις πωλησον ,
και διαδος πτωχοις ,	και δος τοις πτωχοις ,
και εξεις θησαυρον εν χρανω ,	και εξεις θησαυρον εν χρανω
και δευρο ακολουθει μοι .	και δευρο ακολουθει μοι .
ο Ιησους . . . ειπε	ο Ιησους . . . λεγει
πως δυσκολως	πως δυσκολως

der Zeitfolge den Matthäus bearbeitet, und ihre strengere Beobachtung sich zum Endzwecke gemacht hat, da auch Lukas, wie er sein Vorhaben mit der Eröffnung des Buches verkündet, die natürliche Abfolge unter seinen Obliegenheiten aufzählte.

Erste Auswanderung.

L u k a s.

M a r k u s.

<p>I. Jesus geht nach Kaper-
naum, heilt einen Dä-
monischen.</p> <p>II. Geht in das Haus des
Simon.</p> <p>III. Geht in Simons Schiff,
der die Nacht gearbeitet
und nichts gefangen hat.</p> <p>IV. Heilt einen Aussätzigen.</p> | <p>I. Jesus geht nach Kaper-
naum, heilt einen Dä-
monischen.</p> <p>II. Geht in das Haus des
Simon.</p> <p>III. Heilt einen Aussätzigen.</p> |
|---|---|

Zweite Auswanderung.

<p>I. Vier Männer bringen den
Sichtkranken.</p> <p>II. Jesus beruft den Levis.</p> <p>III. Die Schüler Johannis
fasten.</p> <p>IV. Die Schüler Jesu ge-
hen durch die Saaten.</p> | <p>I. Vier Männer bringen den
Sichtkranken.</p> <p>II. Jesus beruft den Levis.</p> <p>III. Die Schüler Johannis
fasten.</p> <p>IV. Die Schüler Jesu ge-
hen durch die Saaten.</p> |
|---|---|